Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. V. Railean)
Dosarul nr. 3r-303/25 (2-25036048-02-3r-22052025)

D E C I Z I E

6 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursurile declarate de Berzoi Andrei și Constantinov Boris împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Berzoi Andrei și Constantinov Boris împotriva Consiliului local Hîrbovăț, terț „Beluga Invest" SRL cu privire la contestarea actului administrativ,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 17 martie 2025 Berzoi Andrei s-a adresat în ordine de contencios administrativ cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Hîrbovăț, terț SRL „Beluga Invest", solicitând anularea deciziei nr.1-4 din 07.02.2025 „Cu privire la solicitarea SRL „Beluga Invest".

La 17 martie 2025, Iliev Lilia s-a adresat în ordine de contencios administrativ cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Hîrbovăț, terț SRL „Beluga Invest", solicitând anularea deciziei nr.1-4 din 07.02.2025 „Cu privire la solicitarea SRL „Beluga Invest".

La 17 martie 2025, Constantinov Boris s-a adresat în ordine de contencios administrativ cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Hîrbovăț, terț SRL „Beluga Invest", solicitând anularea deciziei nr.1-4 din 07.02.2025 „Cu privire la solicitarea SRL „Beluga Invest".

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025 s-a admis renunţul reclamantului Iliev Lilia la cererea de chemare în judecată depusă împotriva Consiliului Local Hîrbovăț, terț SRL „Beluga Invest" cu privire la contestarea actului administrativ – Decizia nr.1-4 din 07.02.2025 "Cu privire la solicitarea SRL "Beluga Invest" și s-a încetat procesul respectiv.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025, s-a

declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Berzoi Andrei și Constantinov Boris împotriva Consiliului local Hîrbovăț, terț „Beluga Invest” SRL cu privire la contestarea actului administrativ, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 12 mai 2025 Constantinov Boris a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025, cu remiterea cauzei pentru examinare în fond.

La 13 mai 2025 Berzoi Andrei a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025.

La 22 mai 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul Constantinov Boris că prin cererea de chemare în judecată a solicitat instanţei judecătoreşti anularea Deciziei nr. 1/4 din 07.02.2025 a Consiliului local Hîrbovăţ, asigurarea acţiunii prin suspendarea efectelor deciziei contestate şi încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

În susţinerea cererii, recurentul a invocat că prin actul administrativ supus contestării se aduce atingere prevederilor Convenţiei privind peisajul european (Florenţa, 2000), art. 20 alin. (1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova privind accesul liber la justiţie şi art.art. 10, 13 şi 14 din CEDO privind libertatea de exprimare, accesul la un recurs efectiv şi interzicerea discriminării.

Relevă că, îşi exprimă dezacordul cu soluţia instanţei judecătoreşti, încheierea judecătorească supusă contestării este una absolut neîntemeiată.

Menționează recurentul că, acesta domiciliază în s. Hîrbovăţ, la mai puţin de 600 m de amplasamentul prevăzut al turbinelor eoliene. Instalarea unui parc eolian industrial în apropierea locuinţei afectează peisajul natural, sănătatea, nivelul de zgomot, vibraţiile, biodiversitatea, accesul la aer curat şi reprezintă o afectare reală a calităţii vieţii.

Declară că, este unanim recunoscut în jurisprudenţa europeană şi în ştiinţele de mediu că parcurile eoliene de mare capacitate pot avea un impact negativ asupra sănătăţii fizice şi psihice a locuitorilor din vecinătate (cauza Duarte c. Portugal, 2015).

Afirmă că, în speţă, în cadrul consultărilor din 05.10.2024, locuitorii s-au exprimat explicit împotriva proiectului propus. Mai mult ca atât, nu a fost prezentat niciun proiect tehnic, plan topografic, aviz de mediu, sau studiu de impact asupra biodiversităţii şi asupra sănătăţii publice, recurentul solicitând în mod expres consemnarea opiniei separate, însă care a fost ignorată.

Consideră că, prin promovarea interesului economic al terţului SRL „Beluga Invest” în detrimentul interesului general şi fără fundamentare ştiinţifică sau avize, se

încalcă cu certitudine prevederile art. art. 20, 37 din Constituţie, art. art. 10, 13, 14 CEDO.

Indică recurentul că, zona cunoscută în mod tradiţional sub denumirea „Podişul Târgului” (versant spre Cetatea Tighina) constituie un teritoriu cu valoare naturală, istorică şi turistică remarcabilă pentru comunitatea din Hîrbovăţ. Aceasta reprezintă o zonă de contact între câmpie şi pădure, cu biodiversitate locală consolidată, un coridor ecologic natural între pădurea Hîrbovăţ şi lunca Nistrului, cât şi un punct de belvedere natural asupra Cetăţii Tighina, cu valoare documentară şi patrimonială. Astfel, această configuraţie îl califică drept un peisaj cultural în sensul art. 1 din Convenţia europeană a peisajului (Florenţa, 2000) – adică „o parte a teritoriului percepută de populaţie ca având caracter propriu, rezultat al acţiunii şi interacţiunii factorilor naturali şi/sau umani”. Totodată, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, persoanele fizice pot invoca afectarea unui peisaj cultural sau natural ca interes legitim, chiar dacă nu deţin terenuri în zonă. (a se vedea, cauza Kyrtatos c. Greece, 2003)

Reiterează că, recurentul domiciliază în imediata apropiere a perimetrului vizat, ceea ce îi conferă un interes personal direct, iar afectarea peisajului local este, în acest caz, echivalentă cu o afectare a mediului său de viaţă.

Mai mult, locuitorii satului Hîrbovăţ au propus o amplasare alternativă, cu potenţial eolian mai ridicat - zona „Dunduc”. Această variantă respectă distanţa legală faţă de localitate (5-10 km), nu afectează rezervaţii sau peisaje cu valoare culturală şi istorică şi este mai potrivită pentru dezvoltări industriale de acest tip. Faptul că SRL „Beluga Invest” a insistat pe o amplasare mai apropiată doar din considerente de racordare tehnică şi costuri economice nu poate justifica derogarea de la principiile de protecţie a mediului şi peisajului.

Pe motivele expuse, solicită recurentul Constantinov Boris admiterea cererii de recurs.

În motivarea de recurs Berzoi Andrei a indicat că încheierea instanţei de fond este pasibilă anulării, dat fiind că circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin.

Susține că, instanţa reţine art. 17 Cod administrativ, invocînd faptul că în cererea de chemare în judecată reclamanţii au pretins ca temei de ilegalitate a deciziei nr. 1/4 din 07.02.2025 doar dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole amplasate în nemijlocita apropiere de terenurile pe care urmează a fi instalate turbinele eoliene. Acest fapt nu corespunde realităţii. În cererea de chemare în judecată reclamantul a făcut trimitere deasmenea la încălcarea de către Consiliul local a dreptului la informaţie prevăzut în art. 34 din Constituţie.

Invocă că, faţă de reclamant Consiliul local nu s-a conformat prevederilor art. 34 din Constituţia, totodată în cererea de chemare în judecată reclamantul a tăcut trimitere şi la faptul încălcării dreptului la un mediu înconjurător sănătos, ca consecinţă a implimentării prevederilor Deciziei nr. 1/4 din 07.02.2025. Acest drept al reclamantului este prevăzut expres în art. 37 din Constituţia.

Afirmă că, despre faptul existenţei referinţei recurentul cu părere de rău nu a fost informat, prin ce i-a fost îngrădit dreptul la un proces echitabil şi corect, fapt ce trage după sine anularea încheierii instanţei de fond.

La 27 iunie 2025 terțul „Beluga Invest" SRL a depus referință asupra cererilor de recurs declarate de Constantinov Boris și Berzoi Andrei.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025 a fost recepționată de recurenții Berzoi Andrei și Constantinov Boris la 30 aprilie 2025, fiind atacate la 12 mai 2025 și respectiv 13 mai 2025.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul civil consideră că recursurile declarate de către Berzoi Andrei și Constantinov Boris, sunt depuse în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursurile declarate de Berzoi Andrei și Constantinov Boris urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, potrivit deciziei Consiliului sătesc Hîrbovăț nr.1/4 " din 07.02.2025 cu privire la solicitarea „Beluga Invest" SRL, conformitate art. 71, art. 99 din Codul funciar, în temeiul art. 14 pct.2 lit.e) al Legii privind administrația publică locală nr.436-XII din 28.12.2006, în conformitate cu Legea nr.354-XV din 28.10.2004, privind formarea bunului imobil, Hotărîrii Guvernului nr.1170 din 25.10.2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere,, Regulamentului cu privire la modul de transmitere, schimbare a destinației și schimb de terenuri aprobat prin HG nr.1170/2016, schimbare destinației și schimb de terenuri, Acordul de Mediu la schimbarea destinației imobilului, examinînd demersul SRL „Beluga Invest" privitor la schimbarea destinației

terenurilor agricole proprietate privată cu nr. Cadastral*****,*****,***** în scopul instalării construcțiilor eoliene a decis:

Se permite schimbarea categoriei de destinație a terenului cu numărul cadastral***** cu suprafața 0,04 ha din agricol în industrial cu modul de folosință „*pentru construcții*”, amplasat în extravilanul localității.

Se permite schimbarea categoriei de destinație a terenului cu numărul cadastral ***** cu suprafața 0,04 ha din agricol în industrial cu modul de folosință „*pentru construcții*”, amplasat în extravilanul localității.

Se permite schimbarea categoriei de destinație a terenului cu numărul cadastral ***** cu suprafața 0,04 ha din agricol în industrial cu modul de folosință „*pentru construcții*”, amplasat în extravilanul localității.

Se permite schimbarea categoriei de destinație a terenurilor proprietate privată a SRL „Beluga Invest” amplasate în extravilanul satului Hîrbovăț și indicate la pct. 1, 2 și 3 ale prezentei decizii, cu trecerea în categoria terenuri cu destinație pentru construcții.

În dezacord cu decizia nr. nr.1/4 ” din 07.02.2025, Berzoi Andrei și Constantinov Boris au sesizat instanța de contencios administrativ.

Prima instanță, prin încheierea din 22 aprilie 2025, a declarat inadmisibilă cererile de chemare în judecată depuse în contencios administrativ de Berzoi Andrei și Constantinov Boris, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, pe motiv că reclamanții nu pot revendica încălcarea, prin activitatea administrativă a unui drept în sensul art.17.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 12 mai 2025 și respectiv 13 mai 2025 Berzoi Andrei și Constantinov Boris, au contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.5 Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art.7 Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

Subsecvent se remarcă că, în sensul Codului administrativ, prin persoană vătămată se înţelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate

şi grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum şi organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor şi intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate.

Titularul interesului legitim este persoana ale cărei interese sunt nu doar de fapt, ci şi protejate printr-o normă legală. Interesul legitim se referă la poziţia juridică faţă de administraţie. Vătămarea drepturilor persoanei se produce, mai întâi, prin faptul că dreptul sau interesul său legitim *este nemijlocit lezat prin actul administrativ emis de autoritatea publică*.

Astfel, pentru a pune în mişcare o acţiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigenţe precum ar fi respectarea procedurii prealabile, competenţei jurisdicţionale, existenţa împuternicirilor şi a capacităţii procesuale etc.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unei ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Pentru ca un interes să devină un drept subiectiv este necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creeze, în temeiul legii, *o obligaţie în sarcina subiectului*.

Deaceea, în cazul în care un interes nu apare în cadrul unui raport juridic, urmează să intervină o prevedere legală pentru ca un astfel de interes să poată fi ocrotit în justiție.

Astfel încât, este absolut cert consacrat că, depunerea unei acțiuni în contencios administrativ în contestare, urmează să fie însoțită de dovada incontestabilă atât a interesului, cât și a apartenenței de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul vătămat cât și interesul legitim trebuie să fie *real*, *actual* și *personal*, ceea ce la caz nu se atestă.

Colegiul Civil consideră că prin cerințele reclamanților, prin care se pretinde anularea deciziei Consiliului sătesc Hîrbovăț nr.1/4 ” din 07.02.2025 cu privire la solicitarea „Beluga Invest” SRL, ultimii nu au justificat niciun drept încălcat al acestora, nefiind reclamanții destinatarii acestui act, nefiindu-le restrânse în acest sens careva drepturi.

Or, reclamanții au invocat că acestora li se încalcă dreptul de proprietate al terenurilor agricole amplasate în nemijlocita apropiere a terenurilor pe care urmează a fi instalate turbinele eoliene.

Astfel, deși Codul administrativ prevede ca o condiţie de admisibilitate a acţiunii în contencios administrativ existența dreptului vătămat al reclamanților, prin activitatea administrativă desfăşurată de Consiliul sătesc Hîrbovăț, din materialele cauzei nu rezultă încălcarea vreunui drept al reclamanților de către autoritatea publică pârâtă prin activitatea administrativă desfăşurată, nefiind justificate de către

reclamanți careva ingerințe în drepturile acestora, or faptele invocate atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de recurs, Completul specializat le apreciază ca fiind o referire la niște presupuse îngrădiri ale drepturilor acestora, or invocarea unei presupuse nerespectări ai procedurii adoptării actelor nu poate fi justificată atât timp cât reclamanții nu demonstrează dreptul nemijlocit afectat ale acestora prin actul administrativ adoptat.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitatea cu art. 207 alin. (1) şi alin. (2) lit. e) Cod administrativ, (1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

În temeiul art. 11 alin. (1) Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 20 Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În acest sens, decizia Consiliului sătesc Hîrbovăț nr.1/4 ” din 07.02.2025 cu privire la solicitarea „Beluga Invest” SRL, contestat de reclamanții Berzoi Andrei și Constantinov Boris, nu este act administrativ individual defavorabil reclamanților Berzoi Andrei și Constantinov Boris în sensul art.11 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, și în acest sens nu cade sub incidența prevederilor art. 17 Codul administrativ.

Astfel, corect a statuat prima instanță că, reclamanții Berzoi Andrei și Constantinov Boris, la depunerea acțiunilor în contencios administrativ, nu a fost indicat revindecarea unui drept propriu al acestora, lezat prin actul administrativ/activitatea administrativă a Consiliului sătesc Hîrbovăț.

Mai mult ca atât, reclamanții Berzoi Andrei și Constantinov Boris în acțiunile

acestora, nu au indicat prin ce anume Consiliul sătesc Hîrbovăț ar fi încălcat anumite drepturi ale acestora, acțiuni/inacțiuni ale pârâtului, care ar fi condiționat înaintarea acțiunii în instanța de judecată, or, apelarea la deținerea de către aceștia al unor terenuri agricole, care nici nu se află în apropierea terenurilor în speță ai căror destinație a fost modificată, prin care se pretinde încălcarea dreptului de proprietate, Completul specializat le califică ca fiind eronate și declarative, iar apelarea reclamanților la încălcarea dreptului reclamanților la un mediu sănătos instanța de recurs îl apreciază ca fiind o acțiune populară, care nu poate constitui obiectul unui contencios administrativ subiectiv.

Prin urmare, deși Codul administrativ prevede ca o condiţie de admisibilitate a acţiunii în contencios administrativ existența dreptului vătămat al reclamanților, prin activitatea administrativă desfăşurată de Consiliul sătesc Hîrbovăț, din materialele cauzei nu rezultă încălcarea vreunui drept al reclamanților de către autoritatea publică pârâtă prin activitatea administrativă desfăşurată, nefiind justificate de către reclamanți careva ingerințe în drepturile acestora.

Astfel, raportând normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar, reieşind din dispoziţiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), art. 17 şi art. 189 alin. (1) şi alin. (2) Cod administrativ, atestă că, sesizarea instanţei de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice, fie prin refuzul autorităţii administrative de a soluţiona în termenul legal o cerere, implică existenţa obligatorie a două condiţii, şi anume, existența vătămării unui drept subiectiv recunoscut de lege a reclamantului şi vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

În sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acţiunea înaintată în judecată, în conţinutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 39 şi 189 Cod administrativ de „drept vătămat” şi de „încălcarea unui drept al său” *se referă la drepturi subiective concrete*, fiind excluse aşa numitele drepturi prin ricoşeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum şi acţiunile populare (*actio popularis*).

Raportând la caz, cadrul legal precitat, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ, constată că, prin actul contestat nu sunt afectate drepturile subiective ale reclamanților Berzoi Andrei și Constantinov Boris, iar în acţiunile de contencios administrativ, nu s-au indicat expres vreun drept personal vătămat prin contestarea actului solicitat, iar în acţiunile de contencios administrativ de contestare, nu s-a indicat expres vreun drept personal vătămat prin contestarea actului solicitat, iar apelarea de către recurenți la dreptul la proprietate privată, dreptul la respectarea sarcinilor privind protecţia mediului înconjurător şi asigurarea bunei vecinătăţi, dreptul la viaţă privată, protejate în acest sens, Completul judiciar o califică drept una abstractă, care nu denotă o veritabilă încălcare al drepturilor reclamanților-

recurenți prin emiterea actului contestat.

În această ordine de idei, Completul judiciar relevă că, normele legale citate nu prevăd un contencios obiectiv de legalitate şi denotă opţiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acţiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ evocă pentru admisibilitate întrunirea condiţiilor nominalizate.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea în contestare nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acţiunea reclamanților, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunilor înaintate de către Berzoi Andrei și Constantinov Boris.

Cu referire la argumentele recurentului Berzoi Andrei cu privire la faptul că acestuia nu i-a fost comunicată referința terțului, Completul specializat consideră că aceste fapte nu pot constitui un temei ce justifică anularea încheierii primei instanțe.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursurile ca fiind neîntemeiate şi de a menţine încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se resping recursurile declarate de către Berzoi Andrei și Constantinov Boris.

Se menţine încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei